

33. ПРЕСЕЛЕНІЕ НА НѢКОЛКО БЪЛГАРЕ.

Мыслимъ, чи неще е излишно да ся кажи нѣколко рѣчи и за преселеніе-то на Българе-тѣ въ Русію, къту періодъ отъ размирицы, кои сѣ достопамятны съ плачевны-тѣ си губителны опустошенія. Ный знаемъ, чи то ся е вършило въ 1805—28 и 53 лѣто, както и до нынѣ ся продължава, и ето какъ :

Когато положеніе-то на Българе-тѣ ставаше нестерпимо, тогава тѣ ся рѣшавахъ да оставятъ на сѣбога свои-тѣ си родинѣ — тѣзи прехубавѣ земѣ съ разнообразны мѣста, долины, горы, полета и рѣки ; да напустятъ лозя, градины, къщи, покъщнинѣ и сичко що имъ бѣше мило и скъпо, и да идятъ въ странѣ съвсемъ неизвѣстнѣ.

Бѣдны-тѣ Българе тѣжно, нажалено и наскърбено утивахъ къмъ сѣверъ, едни съ коля, други пешкомъ. Такъ визи преселенцы отъ хиляды домочадія имахъ твърде печаленъ видъ : коля по нѣти ся чушятъ, дѣтца плачатъ, майки тѣжно съззы ронятъ, овцы блѣятъ, кучета вѣятъ — съ едиѣ речъ : отъ сѣкъде ся видѣше неутѣшна и дълбока печаль, съдружена съ разны жертвы. Такъво по неволѣ скитаніе едвамъ ли можи де ся сравни съ своеволно-то скитаніе на стары-тѣ наши славяне.

То бѣше много чувствително за Българе-тѣ тогава, когато тѣ, къту минахъ Дунавъ, несрещахъ вече хубавы-тѣ долины и не чувахъ ега на оглушителны-тѣ планински